

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 7. Cur è Virgine nasci voluerit Deus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

propria etiam voluntate, ac omni genere flagitiorum; atque ita pro innumeris beneficijs ingratum futurum, & innumeras iniurias repositurum. Vidit hoc Deus, & nihilominus, quia *dines est in misericordia*, mundum creauit. Nos sæpe benefacimus homini, qui postea est ingratus, & pro beneficijs acceptis reponit nobis maledicta, quod si antè vidissemus, fortè non benefecissemus. Non sic Deus, sciuit quid facturi essent homines, & tamen creauit homines, adeoque amauit eos, à quibus erat odio habendus, sicut homines Deum, à quo amantur, detestantur. Quia autem etiam vidit homines Inferni pœnas promerituros; ita eos dilexit, vt vel sic vellet eis remedium suppeditare. Remedium in quo vnico infinita eius bonitas abundè demonstratur. Quæ enim nisi infinita clementia & charitas pro tam ingrato & inimico homine redimendo daret id quod habet pretiosissimum, charissimum, nimirum Filium suum vnigenitum, vnum ac eundem Deum secum, in quo *inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter*? De- Col. 1. 9. dit autem non quomodocumque, sed fecit eum passibilem, vt pro nobis famere, sitire, frigere, alapis, flagellisque cædi, damnari, occidi posset, & maximos pati cruciatus.

Infinitæ huius bonitatis arcanum adhuc plus detegit modus dandi, qui, tametsi postquam homo fieri decreuit, perfecti viri corpus, quale fuit Adami, accipere potuisset, haud tamen ita fecit, sed *ex muliere nasci voluit*. 1. Vt ab infantia pro nobis pateretur, vnde ipse ait: *Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea*, adeo amauit labores, cum eos nos, quantum possumus fugiamus. 2. Vt diuina bonitas tantò se ampliùs diffunderet in vtrumque humanæ naturæ sexum, si *virum* ad infinitam filij Dei naturalis, *feminam* verò ad matris ipsius Dei dignitatem euexisset; quæ, vt S. Thomas docet, est quodammodo etiam infinita. Ex qua re ostenditur, Deum omnibus benefacere: Nam in Christo IESVS, non est Indanus, neq; Græcus; non est seruus, neq; liber; non est masculus, neq; femina. 3. Vt perditio nostra, quæ à viro & femina coepit, ab alio viro & femina restauraretur; à viro quidem præcipuè tamquam à capite, & vnico Mediatore nostro, patreque futuri sæculi; sed ab eius Matre, tamquam coadutrice in opere Redemptionis. Nam Christus est Beatissimæ Virginis sanguis & caro. Hinc

Ephes. 2. 4.

Col. 1. 9.

VII.

CVR E VIRGINE NASCI VOLVERIT DEVS? Gal. 4. 4.

Psal. 37. 16.

S. Thom. 2. p. 2. q. 15. 2. 6. ad

Gal. 3. 28.

Gen. 3. 13. ab initio dictum est: *Inimicitias ponam inter te, & mulierem, & semen tuum, & semen illius; ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius.* 4. Ut duplici modo misericordiam Dei cognosceremus, atque in ea speraremus, diuino scilicet, & humano in muliere Matre. Sunt enim mulieres ad miserendum proniores, & à natura magis inclinatae. Vidit autem SS. Trinitas ab aeterno innumeras feminas, multas utique praestantes, sed ex omnibus elegit illam, quae erat Filio virtutum imitatione simillima, atq; salutis humanae promouendae sitientissima, ad quam in necessitatibus nostris ea confidentia recurreremus, qua solemus ad matrem confugere. Est enim illa *Mater misericordia, Aduocata nostra, & Refugium peccatorum.* Non quòd Christus solus non sufficiat, sed ut, si pusillanimes ad ipsum accedere timerent, utpote non hominem solum, & nostrum Aduocatum; sed Deum simul ac iustum Iudicem: ad Matrem ipsius confidentius accederent, ad quam Iudicis munus non pertinet, sed tantum *Aduocata*; illa autem, *Misericordiae, pietatisq; Mater*, pro omnibus intercederet. Ex quo ipso patet, quantopere Deus nostram salutem eiusq; consequendae fiduciam desideret. Nam in aeterno suo consilio hanc Virginem in Matrem suam elegit, ut simul esset excellentissimum misericordiae vas, in quo magnalia, quae talis Filij matrem decerent, reponerentur, Quae de causa *electa ut sol* vocatur; superat enim praestantia omnes alios electos. *Elegit nos*, ait Apostolus, *in ipso, ante mundi constitutionem, ut essemus Sancti & immaculati in conspectu eius in charitate.* Quia teste S. Hieronymo, *gratia omnes, quae diuinitus alijs Sanctis sunt data, Maria fuerunt simul plenissima concessa*, eò quòd ex ea nasciturus esset auctor ipse gratiarum Christus, qui ut ipse est *Sanctus Sanctorum*, voluit ut Mater sua esset *Sancta Sanctorum*, hoc est, ut in omni genere & gradu virtutum & gratiarum excelleret, adeoque etiam in charitate proximi, quae ex Dei charitate resultat, fuitque tanta in ipso conceptionis momento, ut Angelos, & ipsos Seraphinos superaret. Ita enim erat digna *Dei Mater*, digna *Angelorum regina*: tanto melior ipsis Angelis, sanctiorque effecta, quanto excellentius pra illis (qui serui solum & administri in domo eius futuri erant) *nomen erat acceptura, scilicet*

Matrio

S. Thom. 3. p.
q. 7. 8. 10.

Cant. 6. 9.
Eph. 1. 4.

S. Hieronym.
serm. de Al.
sumpt.

Dan. 9. 24.

Hebr. 1.

Matris Dei. Ibi ergò cursum suum cœpit, quò Angeli suum pro-
duxerant & absoluerant. Si ergo viuere incipiens jam tot ha-
buit gradus charitatis, misericordiæ, & clementiæ, quot in celo
Beati Angeli, eosque semper auxit, immò duplicauit, & condu-
plicauit; quantam jam in celo misericordiam possidebit?

Nemo jam miretur, si Petrum tam grandem peccatorem,
tam inueteratum, & desperatum patrocínio suo iuuat. Charita-
ti illius nulla potest iniquitas comparari: cupit enim illa, exem-
plo Filij, omnes, quales, & quantoscumque peccatores, *saluos fieri*;
& à nullo retrahit suam charitatem. Ex qua ulterius licet ascen-
dere ad illam diuinam immensamque Christi misericordiam,
charitatem, & bonitatem. Quid multis opus? infinita est. Hinc
quid mirum, si Petro tam desperato, si latronibus, si adulteris, si
Sodomitis, si Veneficis & Magis, qui illum toties abnegauerunt,
potest ignoscere? Ut vna scintilla in totum Oceanum incidens,
illico absorbetur & extinguitur, ita in immensum illud mare mi-
sericordiæ, quidquid incidat peccati, absorbetur. Cogita animo
maximum peccatorem, cogita fandos, infandos, idololatræ,
atheos, damoni mancipatos, cogita totum cumulum peccato-
rum, quæ à sæculo commissa sunt, per omnes homines impios,
per omnes dæmones & damnatos in inferno; si ea omnia scelera
vnus homo fecisset, tamen nihil essent ad infinitam Dei miseri-
cordiam comparata; longè illa adhuc maior est; parata est igno-
scere, si velint ad eam confugere peccatores; patienter expectat
pœnitentiam eorum, cupiens *proicere in profundum maris omnia* Mich. 7. 19
peccata nostra, est enim, vt dixi, quidquid vbique peccati admis-
sum est ab omnibus, instar scintillæ in pelagus cadentis, si cum
misericordia Dei conferatur vndequaque infinita, quæ meritò
profundum maris appellatur. Est enim immensa profunditas mi-
sericordiæ diuinæ. Venit etiam peccator in profundum, & num-
quam venit ad terminum malitiæ, dum viuit, potest enim semper
profundiùs descendere: vnde ait: *Infixus sum in limo profundi: &* Psal. 68. 9
non est substantia. Veni in altitudinem maris: & temp. stas demersit me.
Sed quocumque descenderit, & vndecumque orauerit: *De pro-
fundis clamauit ad te, Domine*; semper adhuc profundior est miseri-
cordia diuina, quæ fundum non habet; nequit exhauriri.

VIII.

QVAM SIT
IMMENSÆ DEI
MISERICOR-
DIA?
1. Tim. 2. 4.

I 3

Quam